

[Ragnhild Andersen.]

minister ikke vil fremsætte forslag om en egentlig forhøjelse af indtægtsgrænserne for de enlige mødre, skønt der er et stort behov derfor. Det drejer sig om dem, der går på arbejde og samtidig skal forsørge børnene, som altså ikke har nogen ægtefælle og dermed heller ikke nogen støtte til forsørgelsen af børnene. Jeg vil bede både den højtærede minister og de ærede ordførere være opmærksomme på, at man samtidig med denne lov burde gennemføre en forhøjelse af indtægtsgrænserne. Hvis det ikke lykkes, må jeg forbeholde mig, at mit parti stiller ændringsforslag.

Socialministeren (Strøm): Det ærede medlem hr. Søren Andersen omtalte mit møde med de kommunale organisationer. Det referat, jeg gav i mit første indlæg, dækker efter min mening det, vi blev enige om, men der opnåedes ikke enighed på alle felter, og jeg måtte derfor indtage det standpunkt, jeg mente var mest formålstjenligt, og fremsætte forslag i overensstemmelse dermed.

Det er rigtigt, at kommunehjælp skal tilbagebetales, og det ærede medlem mener altså, at derfor skal man ikke give de pågældende for meget. Men det, det drejer sig om ved ydelsen af kommunehjælp, er at afhjælpe en trang, ikke sandt, og det må ske på en sådan måde, at man hjælper folk til at begynde igen, så de har mulighed for at tilbagebetale den. Det beder jeg det ærede medlem tage med i sine betragtninger.

Jeg tror alligevel, det ærede medlem fru Ragnhild Andersen har misforstået de tal, jeg anførte, for der er trods alt tale om større forbedringer, end det ærede medlem nævnte.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Kaj Andresen: Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til et udvalg på 17 medlemmer.

Uden forhandling eller afstemning vedtoges dette forslag.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring i lov om folkeforsikring. (Om hjemmesygepleje).

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 1129, fremsættelsen i tidenden sp. 1906).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Mærk: De foreslåede ændringer er en naturlig følge af lovforslaget om hjemmesygepleje, som i øjeblikket behandles i et udvalg; jeg vil senere foreslå, at det lovforslag, vi i dag drøfter, henvises til dette udvalg.

Lovforslaget går ud på at gøre hjemmesygeplejen til en lovpligtig, en obligatorisk ydelse fra sygekasserne i lighed med, hvad der gælder for lægehjælpen og en række andre ydelser. Jeg betragter det som et socialt fremskridt at nå dertil, fordi et ret stort antal sygekasser hidtil har undladt at yde hjemmesygepleje til deres medlemmer til skade for den enkelte og for sundhedsvæsenet som helhed.

Der foreslås endvidere en fastsættelse af sygekassernes bidrag til hjemmesygeplejen, og det vil utvivlsomt medføre en mindre kontingentforhøjelse for nogle kasser, men det må man efter min opfattelse affinde sig med under hensyn til de fordele, der også for samfundet opnås ved, at man ikke i så høj grad som nu beslæglægger de dyre senge på hospitalerne. I øvrigt går de danske sygekasser ind for forslaget, og jeg kan med disse bemærkninger anbefale lovforslaget til en hurtig og velvillig behandling i det høje ting.